

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

4. Nomen & Numen Fortunæ vnde ortum, & à quibus oppugnatum?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

aut defuisse? in prolijs, in negotijs, in venatu, in itineribus, in matrimonijis contrahendis, & denique, in qua re, non tribuunt, primas *Fortunæ*? Huic victoriæ, huic lucra, huic prædæ, huic optata omnia ascribuntur. Ita vanitas veritati, & Dea falsa, vero Deo antefertur. Toto *Mundo* & locis omnibus ait Plinius, *omnibusq;* *horis, omnium vocibus* *Fortuna sola inuocatur, una nominatur, una ac-* *cusatur, una agitur rea, una cogitatur, sola laudatur, sola arguitur,* & *cum conuicijs colitur: volubilis, à plerisq; vero & cœca etiam existima-* *ta, vaga, inconstans, incerta, varia, indignorum fautrix.* *Huic omnia* *expensa, huic omnia feruntur accepta, & in tota ratione mortalium sola* *vrramq; paginam facit; adeoq; obnoxiae sumus sortis, ut sors ipsa pro* *Deast.* Nisi quòd *Fortunum* Deum à Philosophis quibusdam di-
ctum, quam vulgus *Fortunam* nominat Lactantius & Arnobius referunt & refellunt. Parum enim refert, virum an fœminam esse singas, si mentiaris.

S. Augustinus, quia ipsius tempore multæ adhuc super- I V.
erant reliquiæ Gentilium *Fortunam* pro Dea habentium, ne illis S. Augustin.
daretur occasio errandi, aut superstitione eorum authoritate ipsius l.i. Retract.
confirmata yideretur, etiam quòd nomen *Fortunæ*, licet bono ve- c.i.
róque sensu, usurpatum, seipsum reprehendit. Refert ergo plurimū, ad diuinæ Prudentiæ laudes redintegrandas; errorēmq;
plus, quām vulgo putatur, perniciosum rudi popello eripiendum,
vt ostendamus, nec *Casum* pro Deo, nec pro Dea *Fortunam*, sed, in
utrisque, Deum verum rebus humanis omnibus dominantem esse
agnoscendum. Veteres enim, quia latentes antea, subitōque
erumpentes inexpectatos euentus animaduerterunt, quorū causam
cum ignorarent, nec tamen nullam esse, sibi persuaderent; oc-
cultum quoddam Numen esse, à quo ij prouenirent, id est, *Fortu-*
nam statuerunt, ipso Cicerone dicente: *Ignoratio rerum atq; causa-*
rum Fortune nomen induxit. Testatur Nicephorus, nonnullos Græcicos Philosophos pugnauisse *præstantibus libris aduersus Epicuri se-*
ctatores, *Fortunæque cultores.* quod & Paulinus fecit epist. ad Io-
uium, & S. Hieronymus in cap. 65. Isaiæ, ad illud: *Ponitis Fortu-*
ne mensam, aliisque.

Egregiè Lactantiūs hanc superstitionem, vñà cum origine sua, attingens, antiquos stultos potiūs, quām sapientes perstrin- V.
git, his verbis: *Non dissimili errore credunt esse Fortunam, quasi Deam*
quandam res humanas varijs casibus illudentem; quia nesciunt, unde

Ff sibi

Nicephor.
lib. 10. hist.
Eccles. c. 26.

Lactant. l. 3.
diuinar. In-
stitut. c. 27.